

Abstrakt

Aposematismus je fenomén, v němž kořist signalizuje svojí nevýhodnost skrze nápadný a dobře zapamatovatelný signál. Tyto vizuální signály jsou složeny z několika komponent, z nichž nejvýznamnější jsou jasné barvy a kontrastující vnitřní pattern. Cílem této práce je porovnat obtížnost několika diskriminačních podnětů, které se shodují s komponenty aposematického varovného zbarvení u reálných živočichů. V experimentu byly testovány dospělé i naivní sýkory koňadry (*Parus major*), kterým byla v diskriminační úloze předkládána umělá kořist v podobě papírových ploštic. Tyto ploštice se mohly lišit buď v barvě, tvaru nebo ve vnitřním kontrastu. Každá z těchto komponent byla testována zvlášť, aby se zajistilo, že naučení/nenaučení diskriminační úlohy závisí na obtížnosti dané komponenty. Z výsledků vyplývá, že se ptáci naučili diskriminační úlohu, pokud mohli použít jako vodítko barvu nebo kontrast, ale v případě tvaru nebyli úspěšní. Tyto výsledky podporují představu, že nejsnazší diskriminační prvek je barva. Naopak překvapivý byl výsledek v úloze podle kontrastu, kde se doposud předpokládalo, že se ptáci nedokáží naučit úlohu, pokud je jediným vodítkem rozdíl v kontrastu. Tato práce přináší nejen první srovnatelné porovnání obtížnosti různých komponentů nápadného vzoru u aposematických živočichů, ale také nové poznatky o roli kontrastu ve varovných signálech a jeho vliv na diskriminační učení predátorů.

Klíčová slova: averzivní učení, nejedlá kořist, vzor, velikost, pozadí, kontrast